

Cinci ani de poezie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Cinci primăveri sunt o distanță lungă
Dac-o străbați cu pasul, pe-ndelete,
Dar când iubești nu poate să-ți ajungă
Niciun mileniu. Remușcări, regrete

Că nu poți să-mpletești cu veșnicia
Secundele când cercetezi minunea
Cu buzele și guști din poezia
Ce-ți colorează-n roșu-afecțiunea.

La ceas aniversar îmbracă verde
Metaforă să fii întotdeauna
Și primăvara las-o să-ți dezmierde
Frumosul chip, ca tine nu-i niciuna.

- Succesiuni de timpuri hibernale
Sau primăveri ce-abundă de culoare
Le-am transformat în vers. Atemporale
Sunt visele... Ferestrele spre soare

Ți le-am deschis din prima dimineață
Dansând pe jarul nopților, nebună,
Mă rog să fii blestemul meu pe viață,
Infernul să-l străbatem împreună

Sau dacă ne vom pierde în răstimpul
Când aselenizăm pe tâmpla lunii
Povestea noastră o va scrie timpul
Ce-așază șei pe spatele furtunii.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif